

Sygn. akt V U 1124/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku I. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania I. I.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 30 września 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt V U 1124/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 września 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawczyni I. I. prawo do emerytury według zreformowanych zasad, obliczając jej wysokość zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, od dnia 1 sierpnia 2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. ZUS ustalił też, że wyliczona emerytura jest korzystniejsza od dotychczas pobieranej przez wnioskodawczynię emerytury mieszanej o symbolu (...), wyliczonej w oparciu o art. 183 ustawy emerytalnej.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni I. I., wnosząc o jej zmianę. Domagała się wyrównania emerytury od momentu ukończenia 60 lat, (...) r. Zarzuciła organowi rentowemu, że nie poinformował jej o tym, aby po ukończeniu 60-tego roku życia złożyła wniosek o emeryturę w tzw. powszechnym wieku emerytalnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu powołał się na te same argumenty, co w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż: od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, lub za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa wyżej, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem

błędu organu rentowego lub odwoławczego. Podniósł też, że postępowanie w sprawach świadczeń z ubezpieczenia społecznego wszczyną się ma podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Sąd ustalił:

Wnioskodawczyni I. I. urodziła się w dniu (...)

Decyzją z dnia 25 września 1994 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od 1 maja 1994 r. Ww. świadczenie przyznane zostało na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki.

W dniu(...) wnioskodawczyni ukończyła 60 lat.

W dniu 4 sierpnia 2015 r. I. I. złożyła wniosek o emeryturę według wariantu najkorzystniejszego. Decyzją z dnia 30 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury według zreformowanych zasad, obliczając jej wysokość zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS od dnia 1 sierpnia 2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. ZUS ustalił też, że wyliczona emerytura jest korzystniejsza od dotychczas pobieranej przez wnioskodawczynię emerytury mieszanej o symbolu (...).

/bezsporne, nadto: akta ubezpieczeniowe ZUS/

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Istota sporu w rozpoznawanej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy organ rentowy, przyznając wnioskodawczyni emeryturę określoną w zaskarżonej decyzji, winien był przyznać to świadczenie od dnia wcześniejszego niż miesiąc, w którym zgłoszono wniosek i czy w związku z tym wnioskodawczyni należy się wyrównanie świadczenia za okres wcześniejszy licząc od stycznia 2010 r.

Generalną zasadą w prawie ubezpieczeń społecznych jest zasada podejmowania przez organ rentowy działania na wniosek zainteresowanego. W przypadku emerytur stanowi o tym wprost przepis art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t.jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.), zgodnie z którym postępowanie w sprawach świadczeń wszczyną się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Ustawa emerytalna w art. 116 ust. 1a stanowi, że postępowanie o emeryturę wszczyną się z urzędu, jeżeli wiek emerytalny dla uprawnionych do świadczenia przedemerytalnego lub zasiłku przedemerytalnego określają przepisy art. 24 ust. 1a i 1b oraz art. 27 ust. 2 i 3. Nadto, obowiązek działania organu rentowego z urzędu przewiduje art. 24a powołanej ustawy, zgodnie z którym emeryturę, o której mowa w art. 24, przyznaje się z urzędu zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek uprawniający do tej emerytury oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni od 1994 r. pobierała tzw. emeryturę wcześniejszą przyznaną w oparciu przepisy przewidujące tego rodzaju świadczenie dla pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki. W dniu (...) ubezpieczona osiągnęła powszechny wiek emerytalny, który dla kobiet w tym czasie wynosił 60 lat. Po tym dniu ubezpieczona mogła złożyć wniosek o przyznanie jej emerytury w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego w miejsce dotychczas pobieranej emerytury wcześniejszej. Organ rentowy w tej sytuacji nie miał uprawnień do działania z urzędu w celu przyznania ubezpieczonej emerytury powszechnej bezpośrednio po ukończeniu przez nią wieku emerytalnego. Nie zachodziła też żadna z sytuacji nakładających na niego obowiązek działania w tym przedmiocie z urzędu. Wnioskodawczyni bowiem nie była ani rencistką, ani nie pobierała świadczenia przedemerytalnego bądź zasiłku przedemerytalnego. Skoro więc ubezpieczona bezpośrednio po ukończeniu 60 roku życia nie złożyła w organie rentowym wniosku o przyznanie jej emerytury tzw. powszechnej, to aktualnie nie może domagać się przyznania świadczenia od tej daty i wyrównania jego wysokości od tego momentu.

Do niej bowiem jako zainteresowanej należał wybór, czy po ukończeniu 60 lat nadal chce pobierać dotychczasowe świadczenie emerytalne, czy też chce emerytury powszechnej na nowych zasadach. Skoro nie złożyła wówczas wniosku o wyliczenie nowego świadczenia (po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego), organ rentowy zasadnie wypłacał jej nadal dotychczasowe świadczenie i nie można mu w tym zakresie zarzucić żadnej wadliwości w działaniu. Jak wskazano bowiem wyżej, organ rentowy nie miał ani uprawnienia ani obowiązku działania z urzędu i przyznawania ubezpieczonej emerytury z urzędu w miejsce dotychczas pobieranego świadczenia emerytalnego. Konsekwencją powyższego uznania jest stwierdzenie, iż ZUS prawidłowo wydał zaskarżoną decyzję.

Zgodnie z art. 133 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

W przedmiotowej sprawie I. I. wniosek o przyznanie emerytury w tzw. powszechnym wieku emerytalnym złożyła w dniu 4 sierpnia 2015 r. Organ rentowy przyznał jej ww. emeryturę od dnia 1 sierpnia 2015 r., a więc od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, zgodnie z cyt. wyżej przepisem. Decyzja ta –w ocenie tut. Sądu– jest prawidłowa, a argumenty odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Wobec zatem braku uzasadnionych podstaw odwołania, Sąd –w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.– odwołanie I. I. oddalił, o czym orzekł w sentencji wyroku.